

Da, imam mnogo svojih učenika i pomažem im koliko mogu u pripremi uloga. Od njih čujem kako je na Akademiji. Odem nekad i tamo. Prisjetim se često Gavella, on je neponovljiv. Kad bi on nekog prostrijelio pogledom i rekao "guska jedna", dobro bi se zamislili nad time.

● **Nikad niste zažalili što ste postali glumica, a ne profesorica matematike?**

Ma ne. S tom matematikom sam se silno mučila. U to vrijeme nije bilo udžbenika, a ni bilježnica. Zato smo pisali po papirićima, i uvijek smo sa sobom nosili škare pa bismo to rezuckali da

imamo na čemu pisati.

● **Poznavali ste i Krležu. Mnogi su govorili da je bio vrlo težak u odnosima s ljudima.**

Igrala sam Evu u Krležinu "Vučjaku". Napravila sam jedan zanimljiv monolog, ali sam promijenila raspored rečenica. Krleža je svaki dan sjedio na probi. Strašno se naljutio i pitao da tko sam ja da mijenjam redoslijed njegovih rečenica. I rekao je da je on autor, na što sam mu ja rekla da sam umjetnica i da nisam napravila ništa loše. I još je rekao "a tko ste vi", a ja sam ga pitala "a tko ste vi". Neko vrijeme se ljutio na mene, iako je svaki dan slao svog

vozača po mene kad sam išla na probu. Poslije smo izgledili nesporazum, a on mi je rekao da tako reagira jer je malo nervozan. A ništa, ništa, vi gospodar budite nervozni, a ja ću govoriti što ja hoću, tako sam mu rekla. Poslije smo se dobro slagali.

● **Otkrila sam da ste jednu predstavu odigrali na Golom otoku, kad su tamo bili zatvorenici. Kako je to bilo?**

Nekoliko puta sam bila tamo. Ivo Serdar i ja igrali smo predstavu "Ljubav na prvi pogled". Nitko od glumaca tamo nije htio ići. Na Golom otoku više tada nisu bili politički zatvorenici, nego

U Ibsenovoj 'Divljoj patki' ima scena gdje otac, igrao ga je Vrdoljak, na rukama nosi mrtvu kćer. Ja sam imala neku široku suknju i kako me on podigao, izvirila mi je stražnjica. Na brzinu sam povukla suknju. Možete si misliti kakav je smijeh nastao u publici jer ja koja glumim mrtvacu, pokrивam sebi stražnjicu

osuđeni za kriminal. Zatvorenike predstava nije previše zanimala, ali su dobili upute kako se moraju ponašati. Ja sam spavala na podu, a iznad mene je bio čuvar s mitraljezom, da se nešto ne dogodi. No, nismo imali nikakvih neugodnosti sa zatvorenicima. Za predstavu je bilo potrebno neko bilje, zatvorenici su to dugo brali, samo da što dulje budu slobodni. Zanimljivo je da je tamo kao zatvorenik bio jedan čovjek kojemu je moj djed predavao matematiku u Dubrovniku.

● **Kažu da ste za Bakarića naglas pročitali cijeli Marxov "Kapital". Kako je došlo do toga?**

Reći ću vam kako je došlo do toga. Radila sam za slijepe osobe i za njih snimala na radiju. Oni su me zamolili da im nekako pomognem da dobiju novi i studio za snimanje jer je ovaj bio derutan. Onda sam nekako došla u kontakt s Vladimirom Bakarićem i njegovom suprugom. Bakarić mi je rekao da će dati napraviti jedan, a možda i dva studija, ali uz uvjet da naglas pročitam Marxov "Kapital". Znete koliko je toga svega od Marxa bilo, valjda metar i pol knjiga. To čitanje mi je oduzelo mnogo vremena. A taj "Kapital", bio je čorbina čorbe čorba. Teško mi je bilo jer je bilo njemačkih fusnota, a taj jezik nisam najbolje poznavala. Bakarić je na kraju ispunio obećanje i dobili smo novi radijski studio.

● **Niste se nikad bavili politikom?**

Ne. Mislim da glumac to ne smije raditi. Bog nikome nije dao talent za glumu da bi se bavio politikom. Ima dosta glumaca u politici, ali to je vrlo loše. Gluma pripada svakome i ne treba je miješati s politikom.

● **Idete li na kazališne predstave, pratite li što se događa?**

Odem ja i na premijere, ali to je neko vrijeme bilo toliko izvitopereno da nisam imala volje ići. Te se penju na krov, te skaču, izvode eksperimente. U redu je ako se rade eksperimenti, ali od toga na kraju ne ostane mnogo. Teško je u teatru napraviti nešto novo i zapanjujuće. Uvijek se sve vrati na glumca i dobro izgovorenu riječ, i režiju. Kako god okrenemo, kazalište je glumac i riječ.

● **Naša ste najnagrađivanija glumica. Koja vam je uloga najdraža, što ste htjeli glumiti, a nije bilo prilike?**

Sve su mi uloge vrlo drage. A od nagrada, najdraža mi je nagrada "Vladimir Nazor" za životno djelo.

● **Kako živite danas, kako se osjećate?**

Imam 84 godine i mogu sve obavljati sama. Samo što mi se ne da, pogotovo kad je hladno. Volim ujesen otići u svoju kuću na Lopudu. Navikla sam dolje biti sama i raditi nešto malo po vrtu. Uvijek se sjetim svoje none i nona. Moja nona je ženama asistrala pri porođaju pa bi zvala i mene da joj pomognem. Bila sam još djevojčica i nije to bilo ugodno. Ali, za nagradu bih uvijek dobila pršut, što mi je bio najjači motiv.

Jednom sam na Akademiji sušila hlače pokraj peći pa sam rekla Gavelli da se moram presvući jer imam samo jedne gaće, kako kod nas govore. On je počeo vikati na mene da me treba biti sram jer pričam o svojim gaćama. Onda sam uzela komad drveta i počela trčati za Brankom, ljutita što mi govori da sam prosta